

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 36.1 i direktiv 2009/73/EG

- Alternativt, om kommissionen i princip anses ha haft befogenhet att anta beslutet, så kunde kommissionen lagligen endast göra det om kriterierna i artikel 36.1 i direktiv 2009/73 EG var uppfyllda.
- Beslutet strider mot artikel 36.1 a. Beslutet kommer inte att stärka konkurrensen vad avser utbudet av gas och kommer inte stärka försörjningstryggheten avseende gas i medlemsstaterna i centrala och östra Europa och inom energigemenskapen.
- Beslutet har antagits i strid mot artikel 36.1 b. Det föreligger ingen investeringsrisk, eftersom den aktuella gasledningen har varit i drift sedan juli 2011.
- Beslutet har antagits i strid mot artikel 36.1 e. Beslutet försvagar konkurrensen, den interna marknadens funktion och energigemenskapen, eftersom det kan antas att PJSC Gazproms och dess dotterbolags dominerande ställning på den aktuella geografiska marknaden och bidra till en uppdelning av marknaden enligt ländernas gränser.

3. Tredje grunden: Bristande motivering

- Beslutet strider mot artikel 296 FEUF, eftersom det inte i tillräcklig mån anger skälen till kommissionens slutsatser och den bevisning som kommissionen grundat sig på.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 216.2 FEUF

- I enlighet med artikel 216.2 FEUF ska avtal som ingås av Europeiska unionen vara bindande för unionens institutioner.
- Beslutet strider mot artikel 6 i fördraget om upprättande av en energigemenskap, eftersom det kan antas destabilisera den reglerings- och marknadsram som är tänkt att stimulera investeringar i gasnätverk. Beslutet försämrar försörjningstryggheten och blockerar konkurrensutvecklingen. Beslutet strider mot artikel 18 i fördraget om energigemenskapen, eftersom det ger Gazprom möjlighet att missbruka sin dominerande ställning på den aktuella marknaden.
- Beslutet strider mot artikel 6.1 i fördraget om energigemenskapen, eftersom det försvagar konkurrensen inom energisektorn. Beslutet strider mot artikel 10 i fördraget om energigemenskapen, eftersom det ger privilegier åt Gazprom som investerare och har motsatt effekt vad avser Naftogaz investeringar i Ukrainas gastransportsystem.
- Beslutet strider mot artikel 274 i associeringsavtalet mellan EU och Ukraina, eftersom det antogs utan samråd eller samarbete med Ukraina.

Talan väckt den 28 mars 2017 – Abel m.fl. mot kommissionen

(Mål T-197/17)

(2017/C 151/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marc Abel (Montreuil, Frankrike) och 1 438 andra sökande (ombud: advokaten J. Assous)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionens agerat rättsstridigt,
- fastställa den skada som sökandena vållats till följd av antagandet av kommissionens förordning (EU) 2016/646 av den 20 april 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6),

- förplikta Europeiska kommissionen att betala skadestånd till sökandena med 1 000 euro för den ideella skada som de lidit till följd av antagandet av nämnda förordning samt ett symboliskt belopp på en euro för ekonomisk skada,
- förelägga Europeiska kommissionen att omedelbart sätta ned "den slutliga överensstämmelsefaktor" som införts genom förordning (EU) 2016/646 till ett värde på 1 och att avskaffa "den tillfälliga överensstämmelsefaktor" som fastställts till 2,1, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande.

1. Svaranden har agerat rättsstridigt i samband med att den antog den aktuella förordningen med utövande av den befogenhet som den delegerats av Europaparlamentet och rådet genom deras förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s. 1) i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Det rör sig konkret om följande:
 - Åsidosättande av både primärrättsliga och sekundärrättsliga bestämmelser i unionens lagstiftning på miljöområdet.
 - Åsidosättande av underordnade bestämmelser i gemenskapsrätten, såsom de allmänna principerna om att nuvarande skyddsnivå inte får sänkas, om försiktighet, om förebyggande, om insatser vid källan och om att förorenaren ska betala.
 - Åsidosättande av förfaranderegler, eftersom kommissionen inte kunde använda det föreskrivande förfarandet med kontroll för att ändra en väsentlig del av förordning nr 715/2007.
 - Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, eftersom antagandet av den aktuella förordningen inte har skett med iakttagande av de demokratiska garantier som följer med användningen av det ordinarie lagstiftningsförfarandet i vilket Europaparlamentet och rådet är medbeslutande.
2. Det föreligger en faktisk och säker skada samt ett direkt orsakssamband mellan kommissionens agerande och den anförda skadan.

Talan väckt den 29 mars 2017 – EKETA mot kommissionen

(Mål T-198/17)

(2017/C 151/60)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och S. Paliou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionens begäran att EKETA ska återbetala ett belopp på 38 241,00 euro vilket motsvarar det belopp som EKETA mottagit med avseende på projektet ACTIBIO, en begäran som återfinns i kreditnota nr 3241615335/29.11.2016, saknar grund såvitt avser beloppet 9 353,56 euro,